

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 2 oktober 2019
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh.: André Dybdal Pape
Sagsnr.: 2019-0030-2503
Dok.: 1214491

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 233 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. september 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

Lene Steen

Slotsholmsgade 10
1216 København K

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 233 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren i forlængelse af samrådet den 27. august 2019 om Dan Bunkeringssagen én gang for alle slå fast, at myndighederne fik anmeldelsen allerede i efteråret 2016, hvor de bliver gjort bekendt med sagen om Dan Bunkering, og har ministeren taget særskilt skridt for at sikre, at myndighederne fremover er bekendt med deres handlepligt, uanset formen på en henvendelse?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Rigsadvokaten har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK), der har oplyst følgende:

”Som det fremgår af Rigsadvokatens udbyggede redegørelse af 14. august 2019 om Dan-Bunkering-sagen, fik SØIK den 8. november 2016 overdraget en række oplysninger fra Udenrigsministeriet, som Udenrigsministeriet havde modtaget fra de amerikanske myndigheder om selskabet Dan-Bunkering's mulige overtrædelse af Rådets forordninger om foranstaltninger mod Syrien. Det følger således af beskrivelsen af sagsforløbet i redegørelsen, at SØIK på dette tidspunkt fik kendskab til sagen.

Det er SØIK's opfattelse, at SØIK – henset til sagens karakter og alvor – allerede ved henvendelsen fra Udenrigsministeriet burde have taget ansvar for sagen og sikret sig sagens videre fremdrift. Det er i øvrigt helt generelt ikke afgørende for vurderingen af myndighedernes håndtering af sådanne sager, om en henvendelse har karakter af en anmeldelse.”

Rigsadvokaten kan henholde sig til SØIK's udtalelse og kan i forlængelse heraf oplyse, at Rigsadvokaten bl.a. på baggrund af forløbet i Dan-Bunkering-sagen har besluttet, at sager vedrørende overtrædelser af straffelovens § 110 c, stk. 3 (herunder sanktionsovertrædelser), der ikke behandles af PET, fremadrettet skal forankres og behandles i SØIK, således at SØIK – når sagen som anført ikke behandles i PET – reelt bliver enekompetent til behandling af denne type sager.

Det bemærkes endvidere, at det følger af retsplejelovens § 742, stk. 2, at politiet efter anmeldelse eller af egen drift iværksætter efterforskning, når der er en rimelig formodning om, at et strafbart forhold er begået. Iværksættelse af en efterforskning kræ-

ver således ikke en anmeldelse, men alene at der er en rimelig formodning om, at der er begået et strafbart forhold.”

Som det bl.a. fremgår af mit brev til Folketingets Retsudvalg af 20. august 2019 om den udbyggede redegørelse om sagen, har jeg udtalt en klar kritik af politiets og anklagemyndighedens håndtering af sagen og i den forbindelse tilkendegivet, at SØIK selv burde have efterforsket en sag af denne karakter i stedet for at oversende den til en politikreds. Som oplyst under samrådet om sagen den 27. august 2019 indtrådte SØIK's ansvar for at handle i det øjeblik, SØIK fik kendskab til sagen i efteråret 2016.